

גולדמן וליפסקי ראו חבוקק את ענדי הוא סיפר להם ששוחח אהמול עם הליפסקס והרושם

שלו הוא שליילי. *You won't get Palestine*

צ'מברליין כועס על היהודים, הוא סבור שהיהודים גרמו לכך שאמריקה מדבר רעות על הסכם מינכן...

24.11.38

ל.ג. לא קראני - והוא גם לא דיבר בוויכוח, אם כי היה נוכח במחצית הראשונה של הוויכוח.

הדבר הרע ביותר בוויכוח היה דברו של וינסטון על יכולת הקליטה הכלכלית, שעקרונה נוסח על ידו. לדבריו לא התכוון כלל להוציא מן הכלל חיושבים פוליטיים.

כשדיבר מלקולם בא אצלי מזכירו הפרלמנטרי סיר אדמונד ברוקלבנד ואמר ש.ס. רוצה לראותי בסרם אעזוב את "הבית". את השיחה רשמתי לחוד.

על היציע לא רחוק ממנו ישבו ווקופ, סיר הורס רומבולד וסטורס. כשוקופ ראני שלח לי פתקא לבוא לאכול אצלו צהרים בשבת.

היה ברור שהוויכוח הפעם מאורגן - הממשלה השתדלה שחצי הנואמים יהיו מהמחנה הפרו-ערבי, אך מלבד ארנסט בנט שדיבר בשנאה גסה, ^{היו} דבריהם טחונים, ואחד מהם גם אמר דברים לפובחניו.

לעומת זאת לא הצטיינו הפעם הנואמים שלנו, מלבד סינקלר. את דברי סקובורן לא שמעתי, כי באותו זמן נקראהי לשיחה עם ש.פ.

25.11.38

הטיימס נתן הפירוש האמתי למדיניות של הממשלה: לפליטים יש לחשש מקלם בארצות אחרות, בא"י יש לקיים רק מרכז אק רוחני. הצהרת בלפור צריכה לקבל פירוש בריטי ולא ציוני.

כתבתי מכתב לסיימס בחשובה לדברי מ.מ. בדבר אי-ההחייצות עם הערבים.

בפי רוגזת על נטיית, אך הסברתי להם שיש גם בארץ עניינים חיוניים, ואם לא אסע

עכשיו - לא אוכל להיות בשעת הדיון עם הממשלה.

סלפן לי בולדמן שוויצמן מסכים לסידור שלנו על המשלחת ב"דיון".

26.11.38

לחמהוני הרב מצאתי כבר הבוקר את מכתבי נדפס בסיימס.

- כשבאתי בצהריים לביתו של ווקופ מצאתי שם את סיר קוסמו. הארוחה והשיחה נמשכו שעה

וחצי. החלו כמובן ב"וויכוח". קוסמו היה מרוצה מאוד. לדעתו זהו הוויכוח האר"י

הטוב ביותר. הסון ניתן על ידי מלקולם הוא מרוצה ביחוד מהערתו של וינסטון עקרון

יכולת הקליטה לא נתכוון להוציא מן החשבון שיקולים פוליטיים - כשהעירותי ש"ירוש זה

סוטעה, ובכל אופן מתנגד להחלטה מפורשת של מועצה חברי-הלאומים - ביסה ווקופ לסחרנין

אין החלטה כזו. הבטחתי להמציא לו ככתב. ווקופו אמר שתמיד התנגד לעקרון יכולת הקליטה

כקובע יחיד, אולם וינסטון עמד על עקרון זה, מפני שזו היתה ההוראה המפורשת באיגרת

מקדונלד.

ווקופ שאלני מי מאתנו יבוא לדיון. אמרתי לו, ואז שאל את קוסמו אם המדינות הערביות

קבילו. קוסמו אמר שחיסן עדיין לא נתנה חשובה. שתי מדינות - עבר הירדן (ווקופ

העיר בלגלוב: כמובן...) ומצרים כבר נתנו הסכמתם. בתימן/גם קושי הכניז: אין להם

צירים וקונסולים בשום מקום, והאימם שמוכר בחוגים כמלך מנהל את המו"מ שלו עם אנגליה

ישר בין מלך למלך. למעשה כל הקשרים עם האימם הם דרך המושל בעדן, השולח איש ביותר

לבירת האימם כשיש מו"מ או הודעה...

מהארץ סבור קוסמו יבוא 5-6. הודיעו לערבים שגט גולי סישל יכלים לבוא. אף רק המופתי

מנודה. הוא סבור שמהחוסייניס יבוא בטאל. ווקופ אמר שיש חמש מפלגות, וכשהגיע לאיזה

דיון לא יכלו להסדר בעזות מעשרה אנשים.